

Bilaga 1 till kommunfullmäktiges protokoll 2009-10-19 § 2

Svar på interpellation (2009:25) från Karin Rågsjö (v) om årslånga köer till budget och skuldrådgivning.

Karin Rågsjö (v) ställer följande frågor till mig:

1. Tycker du att årslånga kötider till budget- och skuldrådgivning är acceptabelt?
2. Hur lång väntetid till budget- och skuldrådgivning anser du vara acceptabelt?
3. Vilka åtgärder tänker du vidta för att minska köerna och förstärka budget- och skuldrådgivningen i stadsdelsnämnderna?
4. Är du beredd att återinföra de budget- och skuldrådgivare som rationaliserades bort från socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen?

Som svar vill jag anföra följande:

Naturligtvis är det inte bra med långa väntetider. Samtidigt ska det nämnas att stadsdelarna prioriterar särskilt ömmande fall och vid behov ges alltid en besökstid snabbt. En individuell prövning görs för att fastställa hur akut ett ärende är och i väntan på besökstid ges telefonrådgivning.

Det är omöjligt att nämna var smärtgränsen går för hur lång en väntetid får vara. Det beror naturligtvis på det enskilda fallet. Men generellt är det förstås viktigt både med snabba och förebyggande insatser

När det gäller de centralt placerade budget- och skuldrådgivarna så är förändringen inte främst en besparing utan mer ett förändrat arbetssätt i syfte att ge människor hjälp tidigare. Budget- och skuldrådgivarna skulle fungera som ett bollplank och en resursbank för stadsdelarna. Dessa var däremot dåligt efterfrågade och utnyttjade varför förvaltningsledningen bedömde att förändringen var nödvändig.

Mitt arbete handlar i mycket hög grad om att hitta vägar för människor att gå från bidrag till arbete. Inte minst inom jobbtorgsorganisationen möter vi dem som står långt ifrån arbetsmarknaden, eller kanske aldrig har kommit in på arbetsmarknaden, och arbetar utifrån individen med riktade insatser för att hon eller han ska hitta ett arbete.

I den flora av verksamheter som stadsdelarna ansvarar för finns olika behov och därför görs också olika prioriteringar. I några stadsdelar fokuseras det mer på förebyggande arbete och arbetslinjen. Genom att arbeta för att fler människor ska komma i arbete riskerar allt färre att hamna i en ekonomiskt utsatt situation. De olika prioriteringarna leder till att vi ser skillnader i staden när det gäller budget- och skuldrådgivning.

Stockholm den 4 juni 2009

Ulf Kristersson, Socialborgarråd